

ENIGHET.

Et av de ting som kanskje sterkest preget vårt demokratiske samfunn var at den alminnelige man i skrift og tale hadde høve til å uttrykke sin mening. Det ga den trygghetsfølelse at en selv var med på å bestemme den vei utviklingen tok. Det ga ansvarskjensle og sette en hver i stand til å medvirke til at det som var galt og vrangt ble rettet på.

Den kamp vi nå fører gjelder først og fremst å få disse forhold tilbake. Det må ikke villede oss til å tro at vi i dag kan arbeide etter de samme retningslinjer. Av rent praktiske grunner har vi måttet omstille oss til et annet tenkesett og andre metoder. Men den alminnelige manns ansvar og aktive deltagelse blir ikke mindre av den grunn. Det kjempende demokratis krav til den enkeltes disiplin blir stadig hardere og mer krevende. Presis som den enkelte soldat i en armé har hvr og en som kjemper på heimefronten visse ufraviklige plikter. Vår enne våpenløse heimefrontserm forlanger at ingen sluntrer unna og at enkeltgrupper ikke tar seg til å arbeide på egen hånd. Krevet til kjemperne på Heimefronten er her de samme som til en hær i felt.

Hovedkravet er at alle bøyor seg for de sjenerelle paroler og retningslinjer som blir sendt ut av Heimefrontens Ledelse. En kan være trygg for at denne ledelsen hvor alle samfunnsgrupper av betydning er representert, tar sikte på å behandle sakene etter prinsipper som tilfredsstiller alle berettigede interesser. Det er innlysende at det i siste fasc av kampen ville få de værstø følger om det ikke var fullstendig enighet mellom heimarmeen og den norske forsvarsstsjef i London, nemlig kronprins Olav. En har fra de siste begivenhetene på krigsskuoplassen beviser for fordelene ved et velorganisert og enhetlig samarbeid mellom utefront og heimefront, mens en på den annen side med sorg minnes utviklingen som førte til tragedien i Varsjøen.

Det ville være unaturlig om det under kampen her hjemme ikke raiste seg spørsmål av taktisk art som det ikke var enighet om. En må imidlertid ha klart for seg at en på dette grunnlag ikke kan gå til kamp mot sine egne interesser representert ved vår lovlige rogjering og vår heimlige ledelse. Da brod etnlagte aksjonene til felles beste er avhengige av aktiv støtte av alle gode nordmenn for å få en heilig gjennomføring. Dersom en eller annen gruppe tar en annen stilling på tverre av heime- og utefrontens bestemmelser, vil det bare føre til å svekko disse organers autoritet og det vil bare gjengå våre fiender. Det kan synes som om det av og til blir foretatt ting av ledelsen som det er grunn til å være uenig i. En må imidlertid regne med at ledelsen vot hvilke hensyn som spiller inn og til en hvor tid har det fulle overblikk over situasjonen og tar de forholdsregler som er nødvendige og som er til gagn for det felles beste.

Vi kommunale er fra gammelt kjent for vår pliktoppfyllenhet og lojalitet mot våre lovlige styrer. Vi forstår nödvindigheten av å underordne oss og gjøre alt for at disse vedtak og bestemmelser blir fulgt til minste detalj. Vi viser tilbake alle ønskag som har til hensikt å spre spid og mistillit og slutter i tett fylking opp om vår ledelse på heime- og utefronten.

FOLKESTREIK?

Før i tiden - i de store lønnskampenes tid - var det streikevåpenet som var de fagorganiserte arbeidernes viktigste våpen, og ble situasjonen riktig tilspisset, var det generalstreiken som det ble truet med.

I dag står ikke lengre klasse mot klasse. I dag står et samlet folk i kamp mot undertrykkerne. I denne kamp har vi brukt mange slags våpen - trass i at vi er våpenløse.

Strikevåpenet har vi enda ikke brukt, men når tiden kommer og vår ero som folk krever det, da skal vi vite å bruke det.

Da proklameres folkestroik.

Folkestreik er ikke en klassestroik. Det er hele folket totale og solidariske krigsinnsats. Da blir det ikke spørsmål om sjefer og underordnede, om arbeidsgivere og arbeidere. Da blir det sjefen som forlater arbeidsplassen i spissen for sine folk og läser døren. Da ødelegges all samfunnsvirksomhet. Da skal ingen av våre materielle ressurser tjene fienden, da skal ingen "arbeide for tyskerne".

At strikkesirkninga i en slik situasjon også rammer oss selv, er vi klar over, men en krig kan ikke føres uten ofre. Vi, proklamerer ikke Folkestroik uten at det er uomgjengelig nødvendig. Hv. enten vi er kjøpmann, statsfunksjonærer, handverkere eller kontormenn, advokater eller tannlege, så kreves vår personlige innsats. Vi har kanskje aldri drømt om å skulle streike. Mange er kanskje sin egen arbeidsgiver og mener at vi ikke kan streike mot oss selv.

Tenk om igjen.

Helt overskuddet av vår samfunnsvirksomhet etter at våre egne absolutt nødtørftigste behov er dekket, gir i dag til fienden.

En folkestreik er derfor en streik mot fiendom, og den som iuskor unns, vil bli markert for alltid. Det fa unntak som må gjøres, vil det bli gjort klart redde for når streiken proklameres.

Merk føreløpig følgende :

1. Folkestreik vil bli proklamert av Hjemmefrontens Ledelse.
2. Ordren utsendes gjennom den frie presse og over London Radio.
3. Ingen må la seg rive med i aksjoner som ikke er satt i verk av Hjemmefrontens Ledelse.
4. Vi må om mulig forberede oss på den situasjon som oppstår når alle tilførsler stanser. Og så vann, gass og elektrisitet kan bli avstengt i en kritisk situasjon.

Folkestreik - Vårt hemmelige våpen!

BORT MED SVIKERN!

I de to foregående nummer av Kommunal-Nytt har vi behandlet de øjenarelle regler for utrensningen av svikerne etter krigen. Vi skal i dette og kommande nummer gjengi noen innsendte rapporter over stripe og upålidelige som kollegør og tillitsmann rundt om i de forskjellige kommunale etater men også bør bli kjent av Kommunal-Nyts lesera.

Truls Hansen, lærer ved Oslo Handelsgymnasium var en av dem som fant ut at "lærerfronten" ikke gjaldt lærere ved handelskolen, som sorterte under Handelsdepartementet. Derfor gjaldt ikke lærerstriden ham. Han utga i 1943 sin bok Handelsrett i ny nazifisert utgave. Her fremhever han bestemmelser av Torboven på linje med Grunnloven og andre norske lover. At "jøder ikke tåles" gjengir han uten reservasjon om at det er uisling-fusk med grunnlovens § 2. Det er en selvfølge at ingen gode nordmenn kjøper eller bruker boka.

Efter bestemmelser av nazistene ble brannsjefen i Oslo pålagt å utdanne medlemmer av "Förergården", som har vakt på slottet, til husbrandvakter for egenbeskyttelse. Utdannelsen skulle foregå uten om vanlig tjentestid. To av brandtjanostmannene meldte seg frivillig som instruktører, sannsynligvis fordi overtidsbetalingen fristet dem. Vi nekter å tro at noen nå, etter de retningslinjer som gang på gang har vært innskjerpet, kan gjøre slikt arbeid mot bedre vitende.

Drukkenbolt, N.S.-medlem Magnus Borg fikk i juli avskjed på dagen av ordføreren i Oslo. Som vanlig for disse hellige N.S.-folk fikk han straks en fast stilling utenbys. Utgiftene til full var imidlertid så store at han fant å måtte söke om lønn i 3 måneder fordi han ble avskjediget på dagen. Den fungerende statsjef, som ikke er medlem av N.S., anbefalte sökanden, trass i at den ordinære oppsigelsesstid for stillingen bare var 1 måned. "Lönnsrådmannen" og "finansrådmannen" avslør, men ordføreren vedtok den fungerende fagsjefs innstilling. Nå spekulererer funksjonærerne ved denne stat på hvorfor en slik mann ikke er medlem av N.S.

Den tekniske rádmannen i Aker, kampfelle Dæ, er siktet av det tyske sikkerhetspoliti for å ha uttalt om brandformann Oliver Knudsen - kalt "Høne" - at de medaljer som pryder hønas ikke syndrlig brøde bryst er stjålet fra et tysk lik.

EGENNYTEN FORAN FELLESNYTTE!

En av Oslos elektrisitetsverks biler ble den 1. november stoppet av tyskernes under en kontroll på vei fra Hol i Høllingdal til Oslo. Det ble funnet en formøgt sekkr som inneholdt gjøtost og 3 sausaskrotter. Verona tilhørte ordfører, finansrådmann og lønnsrådmann i Oslo. Tyskernes beslagla verona, BORGERVAKT.

Nå kommer il-brevene mod innkalling til borgervakt igjen. Kommunale arbeidere og tjenestemenn unngår nok heller ikke å få disse brevene. Men det å møte opp unngår vi - selvfølgelig. Ingen møter opp. Ingen gjør noe for å bevise at grunnen til at man ikke møter er "lovlig", f.eks. ved å söke om frittgølse, innlevere leggesettet eller lignende. Ingen blir stående trofast på vakt om politiet henter en og pleserer en på "vaktstedet". Når politiet går fra stedet igjen, går "borgervekten" også. Følg pårolen. Srboter borgervakten. Rodeksjonen bør meddelt navnene på dem som bryter denne parale.

ARRESTASJONER VED OSLO KINEMATOGRAFER.

Den 2. november ble frk. Boger, Rikheim og filmsjef Rosénquist arrestert på arbeidsplassen under en kasse av sintopolitiet etter illogale skrifter.